

Louie, Nephi og pianoet

Av Noelle Lambert Barrus
(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i Taiwan.

“Er du klar, Louie?” spurte frøken Li. Louie nikket. Han la fingrene på de sorte og hvite pianotangentene og begynte å spille. *Pling, pling, pling*. Han elsket å spille alle notene sammen for å lage musikk. Han spilte gjennom hele første side og begynte på neste side.

KLUNK. Oi sann. Han hadde alltid problemer med å spille den delen. Der var det mange raske noter. Louie begynte på nytt fra begynnelsen.

KLUNK. Louie rynket pannen. Ikke nå igjen!

“Det går bra”, sa frøken Li. La oss prøve igjen, langsomt.”

Louie øvde noen flere ganger, med hjelp av frøken Li. Men han klarte fortsatt ikke å komme gjennom den delen like bra.

“Denne delen er vanskelig, men jeg vet at du kan klare det”, sa frøken Li. “Tror du at du kan øve mer hjemme før forestillingen?”

“Jeg tror det”, sa Louie.

Dagen etter øvde Louie på piano igjen. Men han fortsatte å rote til på samme sted! *Pling, pling, KLUNK*.

Pappa kom inn i rommet. “Hvordan går det?” spurte han.

KLUNK! Denne delen av sangen var vanskelig.

Louie pekte på notearket. “Denne delen er veldig vanskelig. Jeg må fortsette å gjøre det om og om igjen!”

“Det ser ikke lett ut”, sa pappa. “Men dette minner meg om en historie i Mormons bok. Historien om da Nephi dro tilbake for å hente platene.”

Louie sperret opp øynene. “Jeg liker den historien. Nephi gikk tilbake flere ganger for å prøve igjen. Og vår himmelske Fader hjalp ham.”

Pappa smilte: “Akkurat. Jeg tror at hvis du fortsetter å prøve, vil vår himmelske Fader hjelpe deg slik han hjalp Nephi.”

Louie nikket og begynte på nytt. Pappa satt i en stol i nærheten og lyttet. Louie fokuserte på den delen som var vanskelig. Han spilte hver eneste note langsomt.

Så spilte Louie gjennom hele sangen igjen. Hver gang han spilte, ble han raskere. Til slutt spilte han alle notene riktig! Han følte seg så bra. Han la ikke engang merke til hvor lang tid det tok.

“Du klarte det! Bra gjort”, sa pappa.

Mamma sto i dørråpningen. “Det høstes bra ut, Louie!”

“Takk”, sa Louie. “Jeg klarte endelig den vanskelige delen.”

Mamma ga Louie en klem. “Jeg er stolt av deg fordi du har arbeidet så hardt.”

På kvelden for fremførelsen var Louie nervøs. Han kjente hjertet banke. Han var svelt i hendene.

Til slutt hørte han navnet sitt bli ropt opp. Han gikk opp på scenen og så på foreldrene og barna som lyttet. Han sa navnet på sangen og satte seg så ned på den harde pianobenken.

Louie trakk pusten dypt og la hendene på de blanke tangentene. Han visste at han hadde gjort alt han kunne. Vår himmelske Fader ville hjelpe ham.

Louie begynte å spille. Notene fløt akkurat slik han hadde øvd på. Så kom den vanskeligste delen.

Han spilte hver eneste note riktig. Det følte ikke like vanskelig denne gangen!

Til slutt spilte han sangens siste note. Alle klappet da han løftet fingrene fra tangentene. Louie smilte og bukket. Han så mamma, pappa og søstrene klappe og smile. Han klarte det! Han hadde prøvd på nytt selv om det var vanskelig, slik som Nephi. Og vår himmelske Fader hadde hjulpet ham. ●

